

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113205878
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113205878.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľky: Q. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. XX, E., prechodne bytom Y. XX, E., proti odporcovi: P. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, E., zastúpený advokátkou: JUDr. Magdaléna Lesayová, AK so sídlom Hlavná č. 27/A, Trnava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. O. P., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30. júla 2014, č.k. 20P/39/2013-213, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd m e n í rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ohľadne určenia výšky výživného tak, že odporca je p o v i n ý s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva platiť na výživu maloletého O. výživné vo výške 110,- eur mesačne k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 19.9.2014 do 17.12.2014 vo výške 33,86 eur súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10,- eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté pred bývalým Mestským národným výborom v Trnave dňa 11.6.2005, vedené v knihe manželstiev Matričného úradu Trnava vo zväzku 73, ročník 2005 na strane 73 pod poradovým číslom 156, zveril maloletého O. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, zaviazal odporcu na čas po rozvode platiť na výživu maloletého mesačne výživné vo výške 130,- eur od právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré výživné bude odporca pravidelne zasielať navrhovateľke vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám a upravil odporcovi stretávanie sa s maloletým na čas po rozvode tak, že odporca sa bude stýkať s maloletým každý nepárny víkend v čase od piatka 17,00 hod. do nedele 17.00 hod., počas letných prázdnin nepretržite od 1.7. 10.00 hod. do 7.7. 17.00 hod. a od 1.8. 10.00 hod. do 17.8. 17.00 hod.; počas vianočných sviatkov a zimných prázdnin každý rok od 23.12. 17.00 hod. do 24.12. 17.00 hod.; každý páry rok od 26.12 17.00 hod. do 1.1. 17.00 hod. nasledujúceho roku, v párnom roku od 1.1. 17.00 hod. do 6.1. 17.00 hod. a každý nepárny rok počínajúc 25.12. 17.00 hod. a končiac 26.12. 17.00 hod.; počas veľkonočných sviatkov a veľkonočných prázdnin sa odporca s maloletým stretne v nepárnom roku

počínajúc stredou predchádzajúcou Veľkej noci 17.00 hod. a končiac veľkonočnou sobotou 17.00 hod. a v párnom roku počínajúc veľkonočnou sobotou 17.00 hod. a končiac utorkom nasledujúceho týždňa 17.00 hod., počas jarných prázdnin v párnom roku sa odporca s maloletým stretne počínajúc pondelkom 10.00 hod. a končiac piatkom 17.00 hod.; každý rok počas jarných prázdnin sa odporca s maloletým stretne 30.4. 17.00 hod. a končiac 1.5. 17.00 hod. a tiež v párnom roku počínajúc 31.10. 17.00 hod. a končiac 1.11. 17.00 hod.. Počas vianočných sviatkov, keď odporcovi stretnutie s maloletým bude končiť si maloletého od odporcu vyzdvihne navrhovateľka v prípade, že tento sa bude s maloletým zdržiavať v E.. Navrhovateľka je povinná maloletého na styk s odporcom riadne pripraviť a odporca je povinný dodržiavať presný začiatok i koniec stretnutí s maloletým. Odporca je povinný v čase začatia stretnutia si maloletého prevziať spred bytu navrhovateľky a vrátiť navrhovateľke maloletého späť, keď mu stretnutie s maloletým končí. V prípade, že sa stretnutie odporcu s maloletým nebude môcť realizovať tak, ako je v tomto rozsudku uvedené, či už zo strany odporcu, alebo maloletého sú navzájom povinný navrhovateľka i odporca sa o tejto skutočnosti informovať, a to najneskoršie 24 hodín pred stretnutím, ktoré sa nemôže uskutočniť a zároveň si určiť náhradný termín stretnutia. Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 22, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, § 25 ods. 1 Zákona o rodine, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaného dokazovania, vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľky a odporcu, že obaja žiadali, aby súd ich manželstvo rozviedol, rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol. Vzhľadom na dohodu, ktorú navrhovateľka s odporcom uzatvorili dňa 25.7.2014 súd zveril maloletého na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky a rozhodol aj o úprave styku odporcu s maloletým. Súd oboznámiac sa s dôkazovým materiálom, ktorý si zadovážil do spisu zaviazal odporcu platiť na maloletého výživné vo výške 130 eur mesačne. Súd má za to, že táto suma je sumou, ktorú odporca môže platiť navrhovateľke na maloletého odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na čas po rozvode. Vychádzal aj z toho, že náklady na maloletého do budúcnosti budú vzrastať. Na druhej strane je síce pravda, že v konaní č.k. 37 P 51/2013, kedy súd rozhodoval o výživnom na čas do právoplatnosti rozvodu, ako to uviedla právna zástupkyňa odporcu, vychádzal zo zárobkov ako aj nákladov odporcu, ale nakoniec medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k dohode a súd túto dohodu schválil. Pokiaľ by táto dohoda nebola medzi nimi uzavretá je možné, že by súd odporcovi určil oveľa vyššie výživné na maloletého. Súd i napriek nákladom odporcu a tvrdeniu, že očakáva narodenie druhého dieťaťa dospel k záveru, že odporca výživné vo výške 130 eur môže riadne a včas uhradzovať, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie odporca a to v časti výroku, ktorým súd ho zaviazal na čas po rozvode odo dňa právoplatnosti rozsudku platiť na výživu maloletého O. mesačne výživné vo výške 130,- eur a to z dôvodov, že od času, kedy súd prvého stupňa rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu rozsudkom sp. zn. 37P/51/2013 zo dňa 29.1.2014 došlo k výraznej zmene pomerov v neprospech jeho majetkových, resp. zárobkových pomerov, pretože jednak vykazuje zo svojho podnikania za rok 2013 nižšie príjmy ako v predchádzajúcom období a jednak mu pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť, pretože jeho partnerka Q. Z., s ktorou t.č. žije v spoločnej domácnosti, je vo vysokom stupni tehotenstva a termín pôrodu má stanovený na XX.XX.XXXX. Na základe uvedeného žiadal odporca odvolací súd, aby v časti o výživnom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal odporcu na čas po rozvode odo dňa právoplatnosti rozsudku platiť na výživu maloletého O. mesačne výživné vo výške 100,- eur, ktoré bude zasielať pravidelne navrhovateľke vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca.

K odvolaniu odporcu zaslal vyjadrenie kolízny opatrovník v ktorom uviedol, že odporúča odvolanie odporcu zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

K odvolaniu odporcu zaslala písomné vyjadrenie navrhovateľka v ktorom uviedla, že žiada odvolací súd, aby rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, keď považuje výživné priznané súdom vo výške 130 eur za síce nedostatočné vzhľadom na potreby dieťaťa, jeho zdravotný stav a výdavky spojené so školou, bývaním, ale keďže sa nechcela ďalej naťahovať v tomto súdnom spore, stotožnila sa s rozhodnutím súdu. Je toho názoru, že majetkové pomery odporcu nemožno hodnotiť len na základe

výdajov a príjmov vyhodnotených k dátumu podania daňového priznania, ale je potrebné vychádzať aj z toho, či všetky výdavky v súvislosti s podnikaním boli vynaložené nevyhnutne a teda potom skúmať, aký by bol výsledok z podnikania, aby takto preskúmaný stav účtovníctva bol odrazom skutočne nevyhnutne vynaložených nákladov na podnikanie. V prípade, ak sú jeho výsledky z podnikania tak ako tu uvádzal odporca v odvolaní horšie ako v predchádzajúcom období, je potrebné zvážiť, či vzhľadom na vzdelanie, prax, schopnosti odporcu nie je pre odporcu výhodnejšie sa zamestnať a v tejto súvislosti zistiť stav ponúkanej práce. Ak odporca uvádza, že mu v budúcnosti pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť, toto je potrebné v tejto chvíli považovať za bezpredmetné, pretože pre súd je rozhodujúci stav v čase rozhodovania a nie na základe skutočností, ktoré nastanú v budúcnosti. Je toho názoru, že odporca môže v súčasnosti platiť výživné vo výške 130,- eur mesačne na maloletého O., keď pri určení výživného by mal vychádzať nielen z príjmových a majetkových pomerov, ale aj zo životnej úrovne odporcu. Ďalej navrhovateľka poukázala na odporcove mesačné náklady, ktoré len na bývanie sú vo výške 432,- eur mesačne; poisťky odporcu, ktoré rozpočítané na mesiac predstavujú cca 84,- eur, čo spolu predstavuje platby vo výške 515,- eur mesačne. Keďže odporca vykazuje základ dane za rok 2013 vo výške 1.837,- eur, potom logicky znamená, že musí mať aj ďalšie príjmy, aby mohol uhrádzať aspoň základné platby a výživné na maloletého O.. Navrhovateľka poukázala na svoj nízky mesačný príjem, keď okrem maloletého O. má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dcére Z., ktorú má z prvého manželstva. Syn O. je žiakom tretieho ročníka základnej školy, pričom hradí všetky náklady na jeho výchovu, výživu, školu, školské pomôcky. V dôsledku porúch súvisiacich s učením maloletý O. potrebuje navštevovať pravidelne terapiu na odstránenie týchto nedostatkov v súkromnom centre špeciálneho pedagogického poradenstva v E.. V súvislosti s týmto navrhovateľka uviedla, že navštevuje klinickú psychologičku PhDr. M. V. PhD., prednostku C. O. v G., kde syn O. absoljuje pravidelné terapie v biofeedbacku, ktoré mu pomáhajú na zlepšenie porúch spojených s učením. Poplatok za jednu návštevu úkonu predstavuje 4 eurá, avšak s každou návštevou sú spojené aj zvýšené náklady v súvislosti s cestovaním a dochádzaním na tieto terapie. V E. podľa jej zistení, terapie u súkromných terapeutov, ktorí nemajú zmluvu so zdravotnou poisťovňou, sa poplatky pohybujú v rozmedzí 12 až 20,- eur za jedno sedenie terapie. Taktiež má navrhovateľka zvýšené náklady v súvislosti s problémami ortopedického charakteru syna, ktoré si vyžadujú špeciálnu obuv kupovanú za vyššie ceny v predajniach zdravotníckych pomôcok. Zvýšené náklady so starostlivosťou o maloletého sú aj z dôvodu častých chorôb, o čom svedčí aj potvrdenie MUDr. M. B. zo dňa 22.11.2013, ktorá potvrdzuje, že dieťa je často liečené pre laryngitídy, tracheitídy, bronchitídy. Zvýšené náklady na syna sú aj v súvislosti s nutnosťou absolvovať ozdravné pobyty, naposledy pobyt z mája - júna 2012, kedy v prepúšťacej správe lekár liečebne doporučuje pokračovať v starostlivosti pediatrom a opakovanie kúpeľnej liečby doporučuje ako vhodné. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ohľadne výšky výživného na maloletého potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom podľa § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. na pojednávaní v prítomnosti riadne predvolaných účastníkov doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania a predovšetkým s prihliadnutím k výsledkom takto doplneného dokazovania dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je vecne správne a je potrebné ho v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 20P/39/2013 je návrh navrhovateľky, ktorým žiadala rozviesť manželstvo s odporcom, zveriť maloletého O. do svojej starostlivosti a zaviazat odporcu na platenie výživného vo výške 400,- eur mesačne.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd určil výživné na maloletého O. vo výške 130 eur mesačne k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva a v časti určenia výšky ročného výživného za obdobie od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, ako aj v závislom výroku o trovách konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností, ktoré boli zistené pred súdom prvého stupňa, ako aj s prihliadnutím na skutkové okolnosti zistené dokazovaním pred odvolacím súdom, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav v prejednávanej veci, avšak vec nesprávne právne posúdil, nakoľko na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej v časti určenia výšky výživného na maloletého.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Navrhovateľka pred odvolacím súdom uviedla, že žiada rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že maloletý má len výdavky mesačne v škole vo výške 80,- eur a náklady na lieky maloletého len za obdobie od 29.09.2012 do 03.11.2014 boli vo výške 51,48 eur. Uviedla, že odporca v súčasnosti platí na výživu maloletého sumu 100,- eur mesačne.

Odporca pred odvolacím súdom uviedol, že od 29. januára 2014 do júla 2014 nedošlo na strane maloletého k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného, naopak došlo k zmene pomerov na jeho strane, keď mu dňa 17.10.2014 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Uviedol, že pri hradení jeho mesačných výdavkov mu pomáha jeho matka a čiastočne aj otec. Pokiaľ maloletý je u neho, všetko oblečenie mu musí zakupovať, nakoľko k nemu chodí len v tom, čo má oblečené a má jedny náhradné ponožky, slipy a tašku s učebnicami. Pokiaľ potrebuje, kúpi mu aj nejaké veci do školy a rovnako mu hradí i mliečnu výživu v škole. Takisto mu platí doučovanie z angličtiny. To, že maloletý chodí do G. nevedel, nebol o tom vôbec zo strany navrhovateľky informovaný. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ohľadne výšky výživného zmenil v súlade s jeho odvolacím návrhom.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý sa narodil z manželského vzťahu rodičov, ktoré manželstvo bolo v tomto konaní rozvedené rozsudkom súdu prvého stupňa dňa 30.7.2014, ktorý rozsudok v časti rozvodu, zverenia maloletého do starostlivosti navrhovateľky, ako aj úpravy styku nadobudol právoplatnosť dňom 19.9.2014. Z návrhu navrhovateľky doručeného súdu dňa 11.3.2013 vyplýva, že žiadala určiť výživné na maloletého O. vo výške 400,- eur mesačne, ktoré neskôr znížila na pojednávaní dňa 19.2.2014 na sumu 200,- eur mesačne a na pojednávaní dňa 30.7.2014 na sumu 150,- eur mesačne. Na Okresnom súde Trnava prebiehalo konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva pod sp. zn. 37P/51/2013, kde rozsudkom zo dňa 29.1.2014 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý O. zverený do opatery a výchovy navrhovateľky a odporca bol zaviazaný platiť na jeho výživu mesačne 100,- eur. Týmto rozsudkom bol taktiež upravený styk otca s maloletým. Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky subjektu C. - R. Z. Y. E. zo dňa 19.8.2013 vyplýva, že navrhovateľka mala za obdobie január až júl 2013 čistú mzdu vo výške 2.816,09 eur a za obdobie od marca 2013 do marca 2014 mala čistú mzdu vo výške 5.302,37 eur. Za mesiace máj a jún 2013 jej boli vyplatené nemocenské dávky v celkovej výške 477,80 eur. Z výkazu o príjmoch a výdavkoch v jednoduchom účtovníctve k decembru 2013 u odporcu bolo zistené, že rozdiel príjmov a výdavkov predstavuje sumu 1.837,-eur, keď príjmy za rok 2013 boli vo výške 19.826,-eur a výdavky celkom 17.989,-eur a odporca podniká v predmete živnosti výroba a predaj interiérových dverí plus montáž nábytku. Z rozpisu nákladov na maloletého vypracovaného J. Z. s M. Z. Z. XX E., ktorú maloletý O. navštevuje vyplýva, že v školskom roku 2013/2014 predstavujú celkové výdavky na rok sumu 782,20 eur. Matka býva spolu s maloletým O. a plnoletou dcérou Z. Y. v dvojizbovom nájomnom byte. V rámci odvolacieho konania bol predložený odvolaciemu súdu rodný list maloletej O. P., narodenej XX.XX.XXXX, zapísanej v knihe narodení Matričného úradu Trnava, z ktorého vyplýva, že maloletá O. sa narodila rodičom: otcovi P. P. a matke Q. Z..

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške výživného na mal. O. vec čiastočne nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že ak odporca súhlasil pri úprave výkonu rodičovských práv na čas do rozvodu manželstva dňa 29.1.2014 v rámci schválenej dohody rodičov s výškou výživného na mal. O. v sume 100,- eur, je schopný na čas po rozvedení manželstva platiť na jeho výživu mesačne sumu vo výške 130,- eur. Odvolací súd nesúhlasí s takýmto skutkovým zistením súdu prvého stupňa, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by od predmetného rozhodnutia súdu prvého stupňa došlo k takej výraznej zmene pomerov na strane odporcu, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na sumu 130,- eur mesačne. Súd prvého stupňa pritom vychádzal z toho istého výkazu o príjmoch a výdavkoch v jednoduchom účtovníctve odporcu za rok 2013, ako aj príjmu navrhovateľky, z ktorého vychádzal aj Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/51/2013 pri úprave výkonu rodičovských práv k mal. O. na čas do rozvodu manželstva, bez ďalšieho zistenia iných príjmov alebo hmotného majetku odporcu. Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že aj navrhovateľka s takouto výškou výživného v sume 100,-eur mesačne súhlasila, keď s odporcom v predmetnom konaní uzatvorila rodičovskú dohodu, z čoho vyplýva predpoklad, že týmto výživným boli kryté potreby maloletého O., pretože v opačnom prípade by žiadala určiť vyššie výživné a s výškou 100,- eur mesačne by nesúhlasila. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že od ostatného rozhodnutia súdu o výške výživného na mal. O. v konaní vedenom pod sp.zn. 37P/51/2013 došlo k čiastočnej zmene pomerov u odporcu tým, že mu dňa 17.10.2014 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. O. P., narodenej z mimomanželského vzťahu s priateľkou Q. Z., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, keď k inej zmene pomerov, či už na strane odporcu alebo na strane navrhovateľky nedošlo.

Odvolací súd však dospel k záveru, že aj napriek skutočnosti, že odporcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. O., existujú tu okolnosti na strane mal. O. odôvodňujúce určenie výživného vo výške 110,- eur mesačne, ktoré spočívajú vo zvýšených výdavkoch navrhovateľky ohľadne zdravotného stavu maloletého O.. Navrhovateľka aj v konaní pred súdom prvého stupňa preukázala, že v súčasnosti má zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom mal. O. a to najmä návštevami klinickej psychologičky PhDr. M. V. PhD., prednostky klinickej psychológie v G., kde mal. O. absolvuje pravidelné terapie biofeedbacku, za účelom zlepšenia porúch v učení, kde poplatok za jednu terapiu predstavuje 4 eurá, avšak s každou návštevou sú spojené aj zvýšené náklady v súvislosti s cestovaním a dochádzaním na tieto terapie.

Po posúdení vyššie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletého s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené odporcovi vo výške 110,- eur zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov maloletého, ako i odôvodneným potrebám maloletého a zohľadňuje i osobnú starostlivosť navrhovateľky o maloletého. Takúto sumu výživného môže odporca zo svojho príjmu, ako bol uvedený vyššie, uhradiť bez toho, aby ohrozil uspokojovanie svojich základných životných potrieb. Tu je potom potrebné poukázať na to, že primárnou povinnosťou rodiča, ktorý nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti je uspokojiť jeho potreby formou platenia výživného, pričom naopak u rodiča druhého, sa najmä v závislosti na veku dieťaťa mení pomer tzv. osobného a peňažného podielu na plnení si vyživovacej povinnosti takýmto rodičom, to znamená, že vyživovaciu povinnosť rodiča osobne sa starajúceho o dieťa treba považovať za čiastočne krytú výkonom jeho osobnej starostlivosti o dieťa a to vzhľadom na pomery matky a jej príjem.

Na základe uvedeného je tak odvolací súd tohto názoru, že ak navrhovateľka dostane od odporcu určené výživné a rodinné prídavky na maloleté deti, bude mať na maloleté dieťa dostatok finančných prostriedkov potrebných na zabezpečenie výživy a výchovy primerané jeho veku, ako aj na krytie zvýšených výdavkov ohľadne zdravotného stavu maloletého, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že do budúcnosti, ako bude maloletý rásť, budú sa zvyšovať aj jeho náklady a takisto tomu úmerne aj vyživovacia povinnosť odporcu.

Odvolací súd tak má za to, že v preskúmvanej veci sú splnené podmienky na to, aby určil odporcovi vyššie uvádzané výživné v sume 110,-eur, a to na čas po rozvoze manželstva účastníkov konania, v ktorej časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2014. Keďže odporca maloletému za obdobie od 19.9.2014 do 17.12.2014 v takomto rozsahu výživné neplatil, keď mesačne platil len sumu 100,- eur a zaplatil tak len sumu 400,-eur, vznikol odporcovi za toto obdobie dlh na zročnom výživnom vo výške 33,86 eur .

V súlade s preukázanými majetkovými pomermi odporcu bolo dôvodné, povoliť mu zaplatiť tento nedoplatok na zročnom výživnom mesačne v splátkach vo výške 10,- eur, ktorých výška a podmienky zročnosti zodpovedajú pomerom odporcu s prihliadnutím na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého s tým, že s omeškaním plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výšky výživného podľa § 220 zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O práve na náhrad trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 144 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov tohto konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.